

LLIBERTAT

Marc Municipalista (2023)

La llibertat no és un regal. L'hem de defensar constantment contra els cercles de poder que pretenen posar els ciutadans sota tutela. Noves amenaces apareixen constantment, com la restricció dels pagaments en efectiu o els plans per fer desaparèixer l'efectiu, així com la vigilància constant dels ciutadans. S'ha de respectar i protegir l'esfera privada dels ciutadans.

El paper d'un ajuntament democràtic és fer més forta la societat civil, no l'Administració. Com més **societat civil**, més llibertat. Els protagonistes de la vida ciutadana són la gent i l'entramat d'associacions i entitats. L'ajuntament ha de ser un agent que no ha d'ofegar l'aportació de la societat civil. El seu paper és acompanyar, ajudar i col·laborar-hi.

El primer agent d'un municipi són les seves associacions i entitats. L'ajuntament ha de ser un agent que ha d'actuar de manera supletòria i subsidiària per tal de no absorbir l'aportació i la creativitat econòmica, cultural i recreativa de la societat civil, i salvar-ne la capacitat d'iniciativa.

Sota el principi de **subsidiarietat**, potenciarem la concertació, la cogestió i la col·laboració amb les diverses entitats del municipi amb l'objectiu de minimitzar les actuacions exclusivament proveïdes per l'ajuntament. L'ajuntament ha de disminuir el seu paper en la provisió de béns i serveis, perquè aquests puguin ser oferts amb més eficiència pel sector privat.

L'Administració, allò públic, continua expandint-se. En els darrers anys, l'ocupació ha crescut quasi exclusivament al sector públic, és a dir, a les administracions, la sanitat pública i l'àmbit social. Els ajuntaments no es poden convertir en un competidor de la iniciativa privada, tret de casos

molt concrets. D'aquest criteri d'actuació, en resultarà MÉS qualitat en la provisió dels béns o serveis i MENYS malbaratament de recursos i, per tant, una menor pressió fiscal. Sota el principi de suplència subsidiària, tota acció que pugui organitzar i promoure millor el teixit privat o associatiu de la vila o ciutat, no l'ha de fer el sector públic local.

En termes generals, hem de fer entendre que els ajuts a aportar per l'ajuntament, amb el fi de no augmentar la pressió fiscal sobre els ciutadans, han de prioritzar les infraestructures (actius no corrents) en detriment de la despesa corrent. Cal tenir present el perill que suposa la cultura de la dependència financera respecte de l'ajuntament, ja que coarta la independència de la societat civil local i les seves entitats, com ara les culturals sense afany de lucre.

Pel que fa a la llibertat, proposem:

Establir la democràcia directa (sistema suís) per a decidir els grans temes que afecten el municipi. Creiem que és la millor eina contra la imposició d'allò políticament correcte, les polítiques imposades de dalt a baix i els fets consumats.

Defensar totes aquelles mesures que vagin encaminades a facilitar la **lliure elecció efectiva de centre educatiu** per part dels pares, sense que això signifiqui renunciar a un ensenyament de titularitat pública local de qualitat.

No hi ha llibertat si no es defensa la propietat privada. Per això donarem suport a totes les mesures que es prenguin **contra les ocupacions d'immobles**, analitzant, però, cada cas concret.